

List na rozpoczęcie Kongresu Eucharystycznego

„Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeni, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata»” (Mt, 28,16-20).

Te ostatnie słowa Ewangelii według św. Mateusza są uroczystym zapewnieniem Zmartwychwstałego Pana o Jego obecności pośród uczniów posłanych na świat, aby być Jego świadkami. Eucharystia pozostaje ciągle żywą i aktualną lekcją tego wszystkiego, co Jezus nauczał. To wiecznie inspirujące źródło nowego życia: „To czyńcie na moją pamiątkę!”

W Niedzielę Palmową wejdzimy w doroczne obchody centralnej prawdy naszej wiary: liturgia będzie nas prowadziła razem z Chrystusem ku Golgocie. Towarzysząc Jezusowi, usłyszymy znamienne słowa, wypowiedziane przez Niego w Wieczerniku: «Gorąco pragnąłem spożyć Paschę z wami, zanim będę cierpiał. (...) Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: «To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!» Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: «Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana.» (Łk 22,14-20).

Umiłowani, w nadchodzącą Niedzielę Palmową, rozpoczniemy celebrację Kongresu Eucharystycznego, do którego przygotowujemy się już od poprzedniego roku. Towarzysząc Chrystusowi, który uroczyście przybywa do Jerozolimy, aby dopełnić dzieła naszego zbawienia, pragniemy przyjąć Go na nowo w naszych sercach. Pragniemy otworzyć raz jeszcze przed Nim drzwi naszych domów, miejsc pracy i nauki. Pragniemy, aby wszedł w całą naszą codzienność. Pragniemy, aby był zawsze z nami.

Pan Jezus przybywa do Jerozolimy witany przez tłumy wiwatujących ludzi w oczekiwaniu na to, że spełni On ich wizję szczęścia i wyzwolenia. Wkrótce jednak pozostanie sam – odrzucony, zdradzony i wyszydzony. Zostanie ukrzyżowany i odda swe życie. W tajemnicy swojej śmierci dotknie wszystkiego co ludzkie po to, aby przez swoją śmierć przynieść życie, a przez swoje zmartwychwstanie niezachwianą nadzieję. W chwili największego ludzkiego osamotnienia z wysokości krzyża przyciąga do siebie, do swojego serca wszystkich i staje się wiecznie życiodajnym zaczynem nowej ludzkości.

Umilowani!

Tajemnica odejścia człowieka od Boga powtarza się nieustannie i stanowi część misterium zła, które wplata się w historię ludzkości jako pokusa poszukiwania szczęścia i wolności z dala od Stwórcy. Ta pokusa prowadzi do jeszcze większego zagubienia człowieka i jest zwodniczą drogą zamykającą przed nim horyzont nadziei. Tylko bowiem śmierć Chrystusa, przyjęta z miłości do nas, i Jego zmartwychwstanie, objawiające moc Boga, otwierają człowieka na zrozumienie znaczenia własnej egzystencji i nadają sens temu, co bez światła paschalnego pozostaje przekleństwem i ciężarem nie do udźwignięcia.

Kongres jest zaproszeniem do trwania przy Chrystusie. Jest propozycją odkrywania ciągle na nowo źródła pociechy, nadziei, inspiracji do życia jego pełnią. Jest przypomnieniem, że człowiek przeznaczony jest do wielkich dzieł Bożych, których uwieńczeniem jest świętość!

Eucharystia jest największym darem dla ludzkości. Jest sakramentem, w którym nieustannie uobecnia się zbawienie dokonane w misterium paschalnym przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. Pośród zawirowań, mroków i niepewności współczesnego świata Eucharystia jest głosem Boga, który stale nas zapewnia: „Ja jestem z wami!”. Ta prawda wybrzmiewa nieustannie, abyśmy nie zwątpili, aby w naszych sercach pomimo tylu trwóg i niepokoju nie zgasła nadzieja.

Ten głos prawdy jest obecny we wspólnocie Kościoła, abyśmy pośród pokus indywidualizmu i egoizmu potrafili odkrywać piękno bycia jedną rodziną, wspólnotą uczniów Jezusa, synami Bożymi w Synu. Eucharystia nas inspiruje do nowego życia. Chrystus, który pozostaje z nami jako niewyczerpany dar miłości Boga, poprzez Eucharystię przynagla nas: to czyńcie na moją pamiątkę!

Eucharystia jest otwarciem naszego czasu na wieczność. Chleb i wino, owoce pracy rąk ludzkich, stają się Ciałem i Krwią naszego Pana. Przez te dary ofiarne przyniesione na ołtarz realnie uczestniczymy w dziele zbawienia. Odkupieni ofiarą miłości Syna Bożego, żywiąc się Eucharystią, jesteśmy zaproszeni do udziału w tym Misterium. Poprzez naszą pracę, radość i cierpienie, poprzez budowanie relacji braterskich, zdolność pokonywania uprzedzeń i podziałów, jednym słowem, przez czynione dobro i konkretne dzieła miłosierdzia i miłości bliźniego, przygotowujemy chleb i wino, które złożone na ołtarzu staną się Ciałem i Krwią Chrystusa.

Uczestnicząc w Kongresie, będziemy zaproszeni do odnowienia naszej wiary, umocnienia więzi miłości z Bogiem oraz z Braćmi i Siostrami. Na tej kongresowej drodze będziemy mogli posłuchać świadectwa osób, na których życie Eucharystia wpłynęła i wpływa w szczególny sposób. Wśród zaproszonych gości będą abp Rino Fisichella, pro-prefekt watykańskiej dykasterii do spraw nowej ewangelizacji, kardynał Angelo Bagnasco, emerytowany arcybiskup Genui i były przewodniczący Konferencji Episkopatu Włoch, kardynał Müller, emerytowany prefekt Kongregacji ds. doktryny wiary. Swoim doświadczeniem wiary podzieli się z nami także kardynał Grzegorz Rys, abp łódzki, abp Adrian Galbas, nasz metropolita katowicki, matka Adela Galindo, założycielka Zgromadzenia sióstr Służebniczek Przebitych Serc Maryi i Jezusa oraz pan Enrico Petrillo, małżonek służebnicy Bożej Chiary Corbella Petrillo, heroicznej matki, która poświęciła swoje życie, aby ocalić dziecko, które nosiła w swym łonie.

Umiłowani!

Z całego serca wraz z biskupem Andrzejem serdecznie Was zapraszamy do przeżycia czasu Kongresu jako kairosu, czasu łaski i szczególnego nawiedzenia nas przez Boga. Wiemy, że w wielu parafiach podejmowane są inicjatywy modlitewne i charytatywne, które mają nas przygotować do owocnego przeżywania tygodni kongresowych. Bardzo cieszymy się z każdego znaku podjęcia zaproszenia do uczestnictwa w tym dziele i serdecznie za to zaangażowanie dziękujemy.

Pragniemy także podziękować tym wszystkim, którzy w poczuciu odpowiedzialności za Kongres złożyli ofiary na rzecz jego wsparcia. Bóg zapłać! To dzięki waszej wrażliwości i ofiarności możemy podejmować różnego rodzaju inicjatywy i organizować wydarzenia, które wymagają nakładów pracy i środków materialnych.

Otwierając przed Chrystusem bramy naszych serc, podejmijmy z nowym zapalem zobowiązanie duchowego towarzyszenia naszemu Mistrzowi i Zbawicielowi w jego drodze paschalnej. Przyjmijmy raz jeszcze z otwartym sercem Tego, który w białej Hostii Chleba Życia zapewnia nas: „Ja jestem z wami!”. Niechaj prawda tych słów będzie umocnieniem w zmaganiach, pociechą w chwilach zwątpienia. Niechaj stanie się inspiracją do dobrych i szlachetnych wyborów, budujących wspólnotę ludzką i kościelną.

Na zbliżające się Święta Zmartwychwstania Pańskiego i czas Kongresu Eucharystycznego wraz z biskupem pomocniczym Andrzejem i biskupem seniorem Janem, życzymy Wam umocnienia wiary, szczodrobliwości w podejmowaniu dzieł miłosierdzia i niezachwianej nadziei w zwycięstwo dobra nad złem i z całego serca udzielamy Wam apostołskiego błogosławieństwa!

Wasz biskup
Sławomir